

**«ΤΟ ΠΑΡΑΔΟΞΟΝ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑΤΟΣ ΩΣ ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ
ΜΗΔΕΝ»**

Ἦ

**ΕΝΑ ΣΧΟΛΙΟ ΠΕΡΙ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ**

(ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ 23-24 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2007)

Μέ ιδιαίτερο ενδιαφέρον καί μιὰ εὐχάριστη ἀγωνία ἀναμέναμε καί ἐφέτος τήν Σύγκληση τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας πού πραγματοποιήθηκε στό χῶρο τοῦ Ἀνακαινισμένου Πατριαρχικοῦ Μεγάλου στήν ἀπό τίς 23 ἕως καί τήν 24^η Νοεμβρίου στήν Μεγάλη Πόλη τῆς Ἀλεξανδρείας ὑπό τήν φροντίδα καί Προεδρίαν τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεοδώρου τοῦ Β'.

Τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου -(Μητροπολίτες καί Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι τῆς Ἀφρικῆς)- μέ θαυμασμό παρηκολούθησαν τήν ἐπί δίωρον **«Ἀπολογία»** τῆς Α.Θ.Μ. διά τό τρέχον ἔτος 2007. Θαυμάσαμε τόν ἀπολογισμό τῶν περιοδειῶν καί τῶν πεπραγμένων τοῦ Πατριάρχου μας καί ὑπό πάντων ἡ **«Ἀπολογία»** ἐχαρακτηρίσθη ὡς **«Μαραθώνιος»** ἱεραποστολικῆς καί Πατριαρχικῆς πορείας.

Κατόπιν, κατά σειρά πρεσβειῶν Ἀρχιερωσῦνης ἀκούστηκαν τά πεπραγμένα τῶν Μητροπολιτῶν καί τῶν Ἐπισκόπων.

Συναισθήματα ἀνάμικτα,... χαρᾶς, θαυμασμοῦ, λύπης καί ἐλπίδος γέμισαν τίς καρδιές ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου. Περπατήσαμε στίς πορείες τῶν ἱεραποστόλων... Στίς τεράστιες προσπάθειές τους νά σπεύρουν τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων πού δέν γνώρισαν ποτέ τήν Ἑσταυρωμένη Ἀλήθεια... Ἀκούσαμε τά ποικίλα προβλήματα τους σέ σχέση μέ τίς κατά τόπους κλιματολογικές συνθήκες, τίς ἀσθένειες, τίς δυσκολίες τῶν τόπων τῆς Μάνας Ἀφρικῆς... τίς δυσκολίες τῶν γλωσσῶν..., τίς δυσκολίες τῶν ἀποστάσεων..., τίς δυσκολίες τῶν τοπικῶν παραδόσεων καί νοοτροπιῶν...,

Ψηλαφήσαμε τήν ἀγωνία καί ἀνησυχία τους γιά τό μέλλον τῆς κάθε ἱεραποστολῆς...,

Τόν ἐνδόμυχο πόνο τους καί τήν πικρία τους γιά τήν **«μοναξιά»** κάθε ἱεραποστόλου διότι παντοῦ **«ὁ θερισμός πολὺς οἱ δέ ἐργάται ὀλίγοι...»** ἕως ἐνός καί μοναδικοῦ....

Μᾶς ξενάγησαν σέ κόσμους ἀγνώστους ὅπου κανεῖς θαυμάζει τό θαῦμα τῆς διαφορετικότητος τῶν λαῶν ἀπ' ὅπου πηγάζει ἡ ὠραιότης αὐτοῦ τοῦ κόσμου... Ἀκούσαμε τά ἀναπόφευκτα λάθη τους πού χαρτογραφοῦν μιάν

ἄλλη ἐμπειρία... Ἀκούσαμε ὅμως, καί τό θαῦμα τῆς «κλήσεως τῶν Ἐθνῶν» γιά νά μετάσχουν στήν σωτηρία... Τῆς μεταστροφῆς τῶν καρδιῶν στό ἄκουσμα τῆς ἐπαγγελίας τῆς σωτηρίας... Ἀκούσαμε ὅμως, καί τήν λύπη τῶν ἱεραποστόλων γιά τά ὕπουλα χτυπήματα διαφόρων αἰρετικῶν παραφυάδων καί τήν, ἐν παντί τρόπῳ, ἐννόμῳ καί παρανόμῳ προσπάθειά τους νά ἀνακόψουν τήν πορεία τῆς Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς καί νά μεταστρέψουν τίς Ὁρθόδοξες Νεόφυτες Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες μέ ἀπίθανους τρόπους καί μηχανεύματα... Συγκρατήσαμε τό κῦμα τῆς ὀργῆς μας στά ἀκούσματα τῶν παθημάτων τους ἀπό τούς ψευδαδέλφους καί τίς διάφορες παγίδες πού τούς στήνουν... Ἀπό ὅλους ἀκούστηκε, μέ πικρία, ἡ τρομακτική δυσκολία νά μεταφέρουν τήν πραγματικότητα καί τίς δυσκολίες τῆς Ἱεραποστολῆς στόν χῶρο τῶν συγχρόνων Ὁρθόδοξων χωρῶν, τῶν «πολιτισμένων» Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων.... Τήν ἀναπηρία πολλῶν ἀπό αὐτές τίς «πολιτισμένες» Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες πού φαινομενικά ζοῦν σέ μιᾶ χριστιανική καί πνευματική αὐτάρκεια, νά κατανοήσουν τήν ἰδιαιτερότητα τά προβλήματα καί τήν προβληματική κάθε Ἱεραποστολικῆς προσπάθειας..., κάθε Ἱεραποστόλου...

Εἶδαμε στά λόγια τους ὅμως, καί τίς ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ σέ κάθε δυσκολία καί πρόβλημα...

Καί μέ ὅλα ὅσα ἀκούσαμε θά λέγαμε ὅτι μαθητεύσαμε «στήν πορεία τοῦ Εὐαγγελίου ἀπό τό Μηδέν πρὸς στήν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν...». Τήν πορεία καί τήν προσπάθεια ἀπό τό μηδέν νά δημιουργηθεῖ μιᾶ μικρή «ζῦμη» γιά νά ζυμῶσει τό «φύραμα» τῆς ἀγνωσίας...

Μέσα ὅμως στό σύνολο τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἀφρικῆς ὑπάρχουν καί κάποιοι στούς ὁποίους ὁ κλῆρος τῆς Ἀρχιερωσύνης ἔλαχε νά διακονοῦν μιάν ἄλλη πραγματικότητα... μιάν ἀντίστροφη κίνηση καί ἱστορική, θά λέγαμε, πορεία τοῦ Εὐαγγελίου... ἀπό τό κάτι πολύ σημαντικό καί μεγάλο πρὸς τό μηδέν... καί τό τίποτα...

Εἶναι ὁ κλῆρος τῶν Ἐπισκόπων πού διακονοῦν Ὁρθόδοξες Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες πού κάποτε ἦταν πολυάριθμες καί ζῶσες καί σήμερα μέρα μέ τήν ἡμέρα συρρικνώνονται σέ μιᾶ πορεία ἀφανισμοῦ... Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες ὅπως τῶν ἀποδήμων Ἑλλήνων πού κάποτε γνώρισαν δόξες καί ἡμέρες λαμπρές σέ κάθε γωνιά τῆς Ἀφρικῆς... Κοινότητες πού συπειρώθηκαν γύρω ἀπό τήν Ἐκκλησία, ἔκτισαν στά πιό ἀπίθανα μέρη καί μέ τίς πιό ἀντίξοες συνθήκες μεγαλόπρεπες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες μέ ζωντανή καί συνεχῆ λειτουργική ζωή... Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες πού γνωστοποίησαν γιά πρώτη φορά μέ τήν παρουσία τους καί τό παράδειγμά τους τήν Ὁρθόδοξη παράδοση καί Μαρτυρία στά πιό δύσκολα κράτη καί ἀπετέλεσαν πολλές φορές τούς προδρόμους τῆς συστηματοποιημένης Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολῆς...

Ἐκκλησιαστικές Κοινότητες καί Ἐκκλησίες πού ἐρήμωσαν ἀπό κόσμος καί μείναν οἱ Ἐπίσκοποι-ἴσως οἱ μόνοι πού γνωρίζουν τήν ὑπαρξή τους- νά τίς ἐπισκέπτονται κάθε λίγο καί λιγάκι γιά νά ξεσκονίσουν τήν σκόνη ἀπό τά ἔρημα στασίδια.... ν' ἀνάψουν τά καντήλια μπροστά στίς εἰκόνες...

νά θυμιάσουν τά θυσιαστήρια... νά ἀποθέσουν σιμά στά εικονίσματα λίγα λουλούδια.... καί ὅταν, ἔχουν τήν τύχη καί βροῦν καί ἕναν συνοδό ἢ κάποιον Ὁρθόδοξο τουρίστα νά τόν παρακαλέσουν νά μείνει γιά μιά ὥρα κοντά τους γιά νά τελέσουν σάν ἀπλοί παπᾶδες μιά λειτουργία... νά μήν μείνουν οἱ Ἐκκλησιές ἀλειτούργητες... Ἐπίσκοποι πού κινοῦνται πάντα κάτω ἀπό τό ἄγρυπνο βλέμμα τῶν φανατικῶν πιστῶν μιᾶς ἄλλης πίστεως... Ἐπίσκοποι πού ζητοῦν εἰδικές ἄδειες καί περιμένουν μέρες καί μέρες γιά νά τούς ἐγκριθεῖ μιά ἐσωτερική τους μετακίνηση μέσα στήν ἴδια χῶρα... Ἐπίσκοποι πού πάντα καί παντοῦ παρακολουθοῦνται μήπως καί μεταστρέψουν μέ τό φιλανθρωπικό τους ἔργο κάποιον στήν Χριστιανική πίστη... Ἐπίσκοποι πού τρέχουν μέσα στά ἐργοτάξια, τίς βιομηχανίες καί τά λιμάνια γιά νά συναντήσουν κάποιους μετανάστες ἀπό Ὁρθόδοξες χῶρες τοῦ πρώην Ἀνατολικοῦ Μπλόκ, γιά νά τούς προσκαλέσουν στίς ἐρημωμένες Ἐκκλησιές... Ἐπίσκοποι πού τήν Μεγάλη Ἑβδομάδα τρέχουν ἀπό κράτος σέ κράτος γιά νά μήν ἀφήσουν τούς δύο-τρῆς πιστούς χωρίς ἀκολουθίες... χωρίς λειτουργία.... χωρίς τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Ἐσταυρωμένου καί Ἀναστημένου Χριστοῦ... Ἐπίσκοποι πού, σέ πείσμα τῶν καιρῶν καί τῶν συνθηκῶν, δίνουν μιά υπεράνθρωπη μάχη γιά νά μήν γίνει τό «**σχεδόν τίποτα**», ἕνα ἀπόλυτο μηδέν... Ἐπίσκοποι πού υπερβαίνουν τόν ἑαυτό τους γιατί οἱ «**Θερμοπύλες**» τῆς πίστεως δέν παραδίδονται οὔτε ἐγκαταλείπονται ἀλλά ἀπλᾶ καί μέ κάθε τίμημα φυλάσσονται...

Και ἀκούσαμε καί αὐτούς τούς Ἐπισκόπους νά μιλοῦν γιά τήν δυσκολία τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Κοινοτήτων νά καταλάβουν τόν ἀγῶνα καί τήν προσπάθειά τους ἐναντία στό «**μηδέν**»..., γιατί ἀκριβῶς γιά τίς Ἐκκλησιαστικές Κοινοότητες τῆς Χριστιανικῆς αὐτάρκειας τό «**σχεδόν μηδέν**» εἶναι... «**ἀπόλυτο μηδέν**»...

Δύο εἶδη Ἱεραποστολῆς διαφορετικά καί φαινομενικά ἀντίθετα ἀλλά, οὐσιαστικά βασισμένα στήν ἴδια ἐντολή τοῦ Κυρίου μας, «**πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη**», πού κινεῖ τίς καρδιές ὅλων μας νά κρατοῦμε μέ ὑπομονή καί ἐλπίδα τόν ἀγῶνα καί τίς προσπάθειές μας... καί ἄς παραμένουμε πρὸς τό παρόν ἀκατανόητοι γιά τούς πολλούς...

Γιά μᾶς ἡ Ἀφρική δέν εἶναι μόνο ἡ δεύτερη πατρίδα μας, δέν εἶναι μόνο ὁ κλῆρος τῆς διακονίας μας, εἶναι αὐτό πού λέει ἐδῶ καί χρόνια τό τραγούδι τῆς μεγάλης Αἰγυπτίας τραγουδίστριας Οὐμ Καλσούμ καί πού θά ἀκούσεις κάθε στιγμή σέ κάθε γωνιά τῆς γῆς τοῦ Νείλου..., «**Ἔντα Ὁμρ**» ... «**εἶναι ὁ Κόσμος μας**»..., ἔτσι ὅπως ἀκούγεται καί τοῦτη τήν στιγμή ἀπό τό διπλανό σοκάκι...

ὁ Καμερόν Γρηγόριος

Ἀλεξάνδρεια, 27 Νοεμβρίου 2007